

לשבור את החזיר

אתגר קרת

המצגת נערכה ע"י שירי אופיר
כל הזכויות שמורות לוויסקול לימודים מקוונים בע"מ

ספרות

מבנה הסיפור

אקספוזיציה: הסיפור פותח בהצגת הדמויות והנושא המרכזי- הילד מקבל מהוריו חזיר מחרסינה וקורא לו "פסחזון".

סיבוכ: הילד יואב מתחיל להתאהב בחזיר. הוא נקשר לפסחזון בניגוד לציפיות אביו ולא מתעניין בכסף.

שיא העלילה: המתח גובר, האב מניף את הפטיש כדי לשבור את החזיר.

התרה (פתרון הבעיה): הילד מציל את החזיר.

נקודות מפנה

מפנה א' – בניגוד לצפיות הילד מתאהב בחזיר. הילד אוהב את החזיר ללא גבולות בניגוד לאהבתו של האב התלויה בדבר. אהבתו של הילד לחזיר מתבטאת בהאנשתו, בדיאלוג בין הילד והחזיר.

מפנה ב' – המפנה מתרחש כאשר הילד מבין את העתיד לקרות. הילד מגלה תושייה ודוחה את הקץ ולבסוף מערים על האבא. נקודת מפנה זו מסמלת את סוף התבגרותו של הילד. הילד מוכן להקריב עצמו (עוד כוס שוקו) על מנת להציל את החזיר כשהאב מרים את הפטיש (שיא הסיפור).

דמות המספר

הסיפור מסופר בגוף ראשון על ידי הילד הגיבור, המספר על אירוע משמעותי בחייו. השפה פשוטה, מתובלת בסלנג ובשיבושי לשון, שפה זו מעניקה לסיפור מימד אותנטי. זווית הראייה הילדותית מכניסה את הקוראים לעולמו של הגיבור ומאפשרת לנו לראות את הדמויות ואת התרחשויות כפי שהוא חווה אותם.

דמות האב

מצטייר כראש משפחה שתלטן, אלים, כופה את עמדתו על הילד ועל האם. האב מייצג בסיפור את החברה המודרנית, החומרנית, שבה הכסף הוא ערך מרכזי, זה עולם דורסני (סמל הפטיש), עולם שערכיו שטחיים: אבא רואה טלוויזיה והולך לישון. האב מתנה את יחסו לילד בציפייה לצייתנות, הוא נותן לילד כסף בתמורה לשתיית השוקו. האב מחטיא את מטרת החינוך, הילד אינו קונה את הערכים שאליהם מתכוון האב, לא ערך הכסף חשוב בעיניו, אלא הידידות שלמענה הוא מוכן להקריב.

דמות הילד-יואב

ילד צעיר, יש בו משהו מרדני, כמו בילדים רבים. בובת הסימפסון שהוא רוצה מסמלת את המרדנות. הילד הוא רגיש, בעל דמיון מפותח, הוא מאניש את הקופה (החזיר) והופך אותה לידיד של אמת. אהבת הילד היא ללא תנאי, הוא משליך את רגשותיו על פסחזון. הוא אומר שפסחזון מחייך, אפילו שלא שמים בו כסף, בכך מבטא הילד את אהבתו ללא תנאי (בניגוד לאב), הילד גם מייחס לפסחזון רגישות ואומר: כואבת לו הבטן, הוא עצוב וכו'.

דמות האם

האם כבר בפתיחת הסיפור מותקפת על ידי האב. הוא מאשים אותה במילוי רצונו של בנה בקלות: "רק עושה פיפס ואת כבר..." בהמשך גורר אותה האב כדי להוכיח לה כמה הוא צדק ובכך היא נתפסת כפאסיבית. היא מתוארת בצורה המתקשרת למוטיב השבירה בסיפור. נאמר עליה כי "עיניה שבורות", והואיל והעיניים ראי לנפש, אפשר לומר שבעצם היא נשברה.

סמלים

בובת החזיר – מייצגת את רצונו של האב. הקונוטציות העולות למשמע המילה חזיר הן בד"כ שליליות: חיה טמאה, חיה המתבוססת בבוץ וכו'. החזיר בסיפור עשוי מחרס משמע הוא שביר ואולי הוא מייצג גם את עולמו השברירי של הילד. שמו של החזיר, פסחזון, מעלה קונוטציות של חג החירות (פסח) ומסמל במידת מה את השתחררותו של הילד משעבודו של האב. ייתכן שהשם פסחזון, שהאב לא הצליח למחוק מתיבת הדואר, מקבלת משמעות של ניצחון עולם הערכים של הילד על עולם הערכים של האב.

בארט סימפסון – בארט סימפסון הוא תוצר של תרבות המאה ה-20.

סימפסון מייצג נער שלא קיבל את מרות משפחתו אלא מרד. הבובה מייצגת את רצונו של הילד למרוד. בסוף הסיפור, הילד לומד לחשוב באופן עצמאי ומסרב לרצונו של האבא. הילד מתפכח בתחילה הוא מורד ללא מחשבה ואילו בסוף הוא מקבל החלטה לשחרר את "פסחזון".

השדה – השדה בסיפור מסמל את מציאות החיים הקשה שהילד יצטרך להתמודד איתה. ברגע שהילד משחרר את החזיר למציאות הוא נפטר מהתום.

המשמעות הסמלית של השורש ש.ב.ר

לשבור את החזיר- "עיניים שבורות של אימא" "לשבור את החזיר"- השורש
ש.ב.ר מסמל מצד אחד את שבירת החזיר ומצד שני את דרכו ה"חינוכית"
השלילית של האב- האב שבר את רוחה של האם וניסה לשבור את רוח הבן.
זהו חינוך נוקשה באופן של שכר ועונש.
- "ערך העבודה"- זהו הערך שהאב האמין בו, צריך לעבוד כדי לקבל דבר
כלשהו בתמורה.

האנשה

קופת חיסכון- בצורה של חזיר.

בתחילה: "מכוער מחרסינה עם חור שטוח בגב".

- במהלך הסיפור: נאמר "החזיר דווקא נחמד", החזיר מחייך גם כאשר

מכניסים לו כסף וגם כשלא.

- הילד נותן לחזיר שם: "פסחזון".

סיכום

הילד יואב עבר תהליך של שינוי והתבגרות הוא למד מהי חברות, נאמנות ונחישות.

ספרות